

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1521204185
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Šiffalovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1521204185.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Šiffalovičovej a členiek senátu JUDr. Eleny Kúšovej a JUDr. Tatiány Pastierikovej v právnej veci navrhovateľa: Central Development s.r.o., Vajnorská 21 A, 831 03 Bratislava, IČO: 50 014 889, zast. Sympatia Legal, s.r.o., Vajnorská 21 A, 831 03 Bratislava, IČO: 47 256 834, proti odporcovi: M-RUR s.r.o., Kopčianska 10, 851 01 Bratislava, IČO: 51 731 967, zast. Advokátska kancelária JUDr. Simona Radosová, s.r.o., Dunajská 4, 811 08 Bratislava, IČO: 50 711 784, o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V č.k. 59Cb/7/2021-54 zo dňa 18. novembra 2021, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava V č.k. 59Cb/7/2021-54 zo dňa 18. novembra 2021 v odvolaní napadnutej časti I. výroku p o t v r d z u j e .

II. Odporcovi priznáva proti navrhovateľovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol tak, že I. výrokom konanie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zastavil a II. výrokom nepriznal odporcovi nárok na náhradu trov konania.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu 3. novembra 2021 domáhal nariadenia zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva v prospech navrhovateľa k bližšie špecifikovaným nehnuteľnostiam, a to za účelom zabezpečenia pohľadávky navrhovateľa vyplývajúcej z porušenia záväzkov odporcu vyplývajúcich zo Zmluvy o dielo uzavretej medzi navrhovateľom a odporcom 19. augusta 2019, vo výške 250.000 eur s príslušenstvom. Navrhovateľ podaný návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia odôvodnil tým, že odporca je zhotoviteľom diela spočívajúceho v inštalácii vzduchotechniky, vykurovania, chladenia, strojovne a inštalácií zdravotníckej techniky, ktoré mal vykonať pre navrhovateľa, na základe Zmluvy o dielo uzavretej 19. augusta 2019 (ďalej len „zmluva o dielo“), najneskôr do januára 2020. Navrhovateľ uplatnil voči odporcovi ako zhotoviteľovi diela zmluvnú pokutu za omeškanie diela za 365 dní, ktorá predstavuje sumu 3.713,46 eur denne, čo v súčte predstavuje 1.355.412,90 eur. Obavu z ohrozenia exekúcie navrhovateľ osvedčoval tvrdením, že odporca neplatí svojim subdodávateľom, nemá žiadny iný majetok v dostatočnej hodnote na uspokojenie navrhovateľovej pohľadávky než sú nehnuteľnosti, odporca sa môže nehnuteľností zbaviť a že pohľadávka navrhovateľa by bola v prípade vyhlásenia konkurzu na majetok odporcu uspokojovaná ako podriadená.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 343 ods. 1, § 344, § 329 ods. 3, § 230, § 161 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že lustráciou v súdnom registri, a následne pripojením súdneho spisu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 23Cb/95/2021 zistil, že navrhovateľ sa návrhom z 21.

septembra 2021 domáhal voči odporcovi nariadenia totožného zabezpečovacieho nariadenia, t.j. domáhal sa zriadenia záložného práva k nehnuteľnostiam (uvedeným v odseku 1. uznesenia) vo vlastníctve odporcu, pričom dôvody, pre ktoré navrhoval nariadiť zabezpečovacie opatrenie boli v zásade rovnaké. Navrhovateľ v novom návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorý je predmetom tohto konania, v porovnaní s návrhom z 21. septembra 2021, navyše poukazoval len na to, že okrem spoločnosti ACT Nitra, s.r.o., odporca neuhradil faktúru ani spoločnosti COOL, s.r.o., v dôsledku čoho (podľa názoru navrhovateľa) odporca nevyhnutne smeruje do konkurzu.

3. Súd prvej inštancie uviedol, že uznesením zo 6. októbra 2021, č.k. 23Cb/95/2021-62, ktoré nadobudlo právoplatnosť 26. októbra 2021, súd rozhodol tak, že návrh navrhovateľa na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol s odôvodnením, že navrhovateľ „neosvedčil žiadne konanie, ktorým by sa spoločnosť M - RUR s.r.o. zbavovala akéhokoľvek majetku, prípadne znižovala svoj akýkoľvek majetok vrátane nehnuteľností, ku ktorým navrhovateľ navrhuje nariadiť zabezpečovacie opatrenie. Hodnotením rozhodujúcich skutočností navrhovateľom predložených listinných dokladov súd dospel k záveru, že neosvedčil obavu ohrozenia exekúcie úkonmi spoločnosti M - RUR s.r.o., smerujúcimi k zmenšeniu jej majetku. Subjektívny názor žalobcu o možnosti ohrozenia exekúcie na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nestačí, čím nie je osvedčená existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie ako jedného z predpokladov na vyhovieť návrhu podľa § 343 C.s.p.“.

4. Súd poukázal na to, že z citovaného odôvodnenia uznesenia o predchádzajúcom návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je zrejmé, že navrhovateľovi sa nepodarilo osvedčiť obavu ohrozenia výkonu exekúcie úkonmi odporcu, ako jedného z predpokladov nevyhnutných na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Ak navrhovateľ v novom návrhu poukazoval na to, že odporca je dlžníkom okrem spoločnosti ACT Nitra, s.r.o. a navrhovateľa aj dlžníkom spoločnosti COOL, s.r.o., súd toto tvrdenie nepovažoval za takú skutočnosť, ktorá by osvedčovala obavu ohrozenia výkonu exekúcie na majetok odporcu. Vyslovil názor, že rovnako tak (hypotetické) tvrdenie navrhovateľa, že v prípade, ak by bol na majetok odporcu vyhlásený konkurz, by pohľadávka navrhovateľa bola uspokojená v konkurze ako podriadená, samé o sebe nezakladá dôvodnosť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Tieto tvrdenia navrhovateľa navyše nemôžu mať na posúdenie otázky existencie prekážky právoplatne rozhodnutej veci žiaden vplyv, nakoľko ide len o doplnenie právnej argumentácie vychádzajúcej zo skutkových okolností jestvujúcich už v čase pred vydaním predchádzajúceho rozhodnutia o zabezpečovacom opatrení a o žiadnu zmenu skutkových okolností sa tak v tejto súvislosti nejedná. Bol toho názoru, že navrhovateľovi nič nebránilo, aby spomínanú právnu argumentáciu uplatnil už v predchádzajúcom návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Preto pokiaľ navrhovateľ v novom návrhu netvrdil také nové skutočnosti, ktoré by osvedčovali obavu budúceho zmarenia exekúcie, nebolo by možné jeho návrhu vyhovieť (a to ani v prípade, že by tomu nebránila prekážka *res iudicata*). Na základe uvedeného súd prvej inštancie uzavrel, že prejednávaniu a rozhodnutiu o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v tomto konaní bráni prekážka rozhodnutej veci v podobe právoplatného uznesenia Okresného súdu Bratislava V zo 6. októbra 2021, č.k. 23Cb/95/2021-62 (v zmysle § 329 ods. 3 a *contrario* CSP, v spojení s § 344 CSP), keďže navrhovateľ v novom návrhu netvrdil zmenu skutkových okolností, ktoré by mohli byť významné pre rozhodnutie vo veci a z uvedených dôvodov konanie zastavil.

5. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 256 ods. 1 CSP, keďže zastavenie konania možno pričítať navrhovateľovi, ktorý podal opätovný návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia aj napriek tomu, že tomu bránila prekážka veci právoplatne rozhodnutej, a preto by bolo dôvodné priznanie nároku na náhradu trov konania odporcovi. Keďže však z obsahu spisu vyplýva, že odporcovi v tomto konaní žiadne trov nevznikli, súd odporcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

6. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ v časti I. výroku, ktoré odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. a), d), f), g) a h) CSP. Navrhovateľ vytkol súdu prvej inštancie, že odôvodnenie napádaného uznesenia - existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci je zjavne v rozpore s právnou úpravou a tiež v rozpore so skutkovým a právnym stavom. Zároveň sa odôvodnenie napádaného uznesenia javí ako svojvoľné - teda je nepreskúmateľné, arbitrárne. Odôvodnenie napádaného uznesenia súdu prvej inštancie nemá vlastnosti formulované v citovaných rozhodnutiach Ústavného súdu Slovenskej republiky (Nález Ústavného súdu SR, č.k. III. ÚS 311/07 - 33, Nález Ústavného súdu SR, č.k. IV. ÚS 14/07 - 25).

7. Bol toho názoru, že staršie rozhodnutie súdu prvej inštancie nepredstavuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Zároveň platí, že navrhovateľ v návrhu uviedol nové skutočnosti, predložil nové dôkazy, a s nimi spojenú novú právnu argumentáciu, pričom tieto v staršom návrhu nemohol použiť, nakoľko dôkazmi o splnení podmienok pre vyhlásenie konkurzu nevedel. Preto nemohol v skoršom návrhu argumentovať dôsledkami konkurzu na majetok odporcu.

8. Navrhovateľ ďalej vytkol súdu prvej inštancie, že zmätočne uviedol, že (i) konanie zastavuje v dôsledku prekážky právoplatne rozhodnutej veci, a zároveň uviedol, že (ii) navrhovateľ v návrhu netvrdil skutočnosti, ktoré by osvedčovali obavu z budúceho zmarenia exekúcie. S jednotlivými dôvodmi, ktorými navrhovateľ osvedčil svoju obavu z ohrozenia budúcej exekúcie sa pritom súd prvej inštancie nevysporiadal. Odôvodnenie napádaného uznesenia preto nespĺňa citované požiadavky vyslovené Ústavným súdom Slovenskej republiky.

9. Navrhovateľ bol toho názoru, že k zmene skutkových okolností došlo, preto staršie rozhodnutie nepredstavuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Poukázal na to, že skorší návrh podával v situácii, kedy mal vedomosť len o jednom ďalšom veriteľovi odporcu - spoločnosti ACT Nitra, s.r.o.. Tohto veriteľa preto uviedol v skoršom návrhu. Následne sa však dozvedel o ďalšom veriteľovi - spoločnosti COOL, s.r.o.. Túto skutkovú okolnosť považoval za rozhodujúcu tak skutkovo aj právne. Uviedol, že pohľadávka navrhovateľa voči odporcovi predstavuje nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Pohľadávky z titulu zmluvných pokút sa v zmysle príslušnej právnej úpravy nezapočítavajú medzi pohľadávky odôvodňujúce predĺženie odporcu. Pohľadávky zo zmluvných pokút sa pritom uspokojujú ako podriadené - § 95 ods. 3 ZKR. V prípade predĺženia je dlžník - odporca - povinný podať návrh na vyhlásenie konkurzu. Navrhovateľ sa o existencii ďalšieho veriteľa dozvedel až po tom, ako podal skorší návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Pritom možno predpokladať, že odporca nemá žiadny iný majetok, z ktorého by navrhovateľ mohol uspokojiť svoju pohľadávku, než sú nehnuteľnosti.

Vyslovil názor, že odporca je predĺžený a je povinný podať návrh na vyhlásenie konkurzu. Navrhovateľ pritom nemohol v staršom návrhu rozviesť svoju obavu z ohrozenia exekúcie v súvislosti s konkurzom, nakoľko v čase podania jeho podania neboli splnené podmienky, za ktorých je odporca povinný podať návrh na vyhlásenie konkurzu. Preto nemožno tvrdiť, že navrhovateľ návrhom len rozšíril právnu argumentáciu, ktorú mohol použiť už v skoršom návrhu. Mal za to, že v skoršom návrhu nemohol právne účinne argumentovať rizikom konkurzu na majetok odporcu preto, že v tom čase nemal informácie o ďalšom konkrétnom veriteľovi odporcu - splnení podmienok určených pre predĺženie žalovaného.

Na základe uvedených skutočností, dôkazov a argumentov žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie a nariadil navrhované zabezpečovacie opatrenie.

10. K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadril odporca, ktorý v prvom rade uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za správne v plnom rozsahu. Má zákonný podklad, je primeraným spôsobom odôvodnené a nie je prejavom svojvôle. Navrhovateľ rozhodnutie napáda odkazom na mnohé odvolacie dôvody, tieto však sám náležite nezdôvodňuje. Považoval za potrebné upriamiť pozornosť na skutočnosť, že súd musí pri rozhodovaní o návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia náležite poskytnúť ochranu aj tomu, proti komu návrh smeruje, nielen tomu, kto návrh podáva, a musí dôsledne posúdiť splnenie podmienok pre taký zásah do práv odporcu.

11. Na úvod odporca zhrnul najdôležitejšie skutočnosti, ktoré majú podstatný význam pre posúdenie danej veci a ktoré následne podrobnejšie uviedol vo vyjadrení:

- v danej veci existuje prekážka res iudicata, pretože navrhovateľ nepreukázal akúkoľvek zmenu rozhodujúcich skutkových okolností významných pre rozhodnutie a je zrejme že skutočnosti, ktoré považuje za „nové“ ako aj s nimi spojenú právnu argumentáciu, mohol použiť už v návrhu v staršom konaní 23Cb/95/2021,
- u odporcu nie sú splnené podmienky na vyhlásenie konkurzu, a preto mu ani nevznikla povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu, ani mu vznik tejto povinnosti v blízkej dobe nehrozí,
- iniciovanie tohto konania má navrhovateľovi slúžiť ako nástroj pre silnejšiu vyjednávaciu pozíciu v rokovaniach o vyplatení zvyšnej časti ceny za dielo (zádržného), prípadne poškodiť odporcu,
- navrhovateľ nepreukázal splnenie podmienok na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, pretože ho žiada zriadiť na zabezpečenie neexistujúcej pohľadávky a zároveň nepreukázal obavu ohrozenia prípadnej budúcej exekúcie.

12. Odporca sa plne stotožnil so záverom súdu o prekážke res iudicata v danej veci a napadnuté uznesenie považuje za správne a zákonné vo všetkých jeho záveroch. Navrhovateľ v danom konaní považuje za nové skutočnosti a dôkazy oproti staršiemu konaniu vedenému pod sp. zn. 23Cb/95/2021 argumenty o splnení podmienok pre vyhlásenie konkurzu odporcu.

Odporca mal za to, že tieto, podľa názoru navrhovateľa, „nové“ skutočnosti a s nimi spojenú právnu argumentáciu mohol navrhovateľ použiť už v návrhu v staršom konaní 23Cb/95/2021, avšak tak neurobil, a preto nemôže ísť o „nové“ skutočnosti, tieto podľa názoru navrhovateľa „nové“ skutočnosti a dôkazy aj v spojení so skutočnosťami a dôkazmi predloženými už v staršom konaní 23Cb/95/2021 v žiadnom prípade nepreukazujú splnenie podmienok pre vyhlásenie konkurzu odporcu, a podmienky na vyhlásenie konkurzu odporcu neexistujú.

13. Odporca poukázal na to, že navrhovateľ v návrhu v staršom konaní 23Cb/95/2021 uviedol svoju vedomosť o dvoch veriteľoch, voči ktorým mal mať odporca pohľadávky po lehote splatnosti (seba a spoločnosť A.C.T. Nitra, s.r.o.). V novom návrhu v konaní 59Cb/7/2021 oproti uvedeným dvom veriteľom zo staršieho návrhu uviedol aj veriteľa COOL, s.r.o.. Z tohto dôvodu je zrejmé, že pokiaľ mal navrhovateľ už v staršom návrhu v konaní 23Cb/95/2021 vedomosť o dvoch veriteľoch s pohľadávkami po lehote splatnosti viac ako 30 dní, bolo možné, aby aplikáciou príslušných právnych ustanovení dospel k rovnakému záveru, ako dospel v návrhu v novom konaní 59Cb/7/2021.

14. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ nepoužil právnu argumentáciu o platobnej neschopnosti odporcu v staršom konaní 23Cb/95/2021 aj napriek tomu, že o skutočnostiach, ktoré ju podľa jeho názoru preukazujú, mal vedomosť už v čase podania návrhu v staršom konaní 23Cb/95/2021. Z tohto dôvodu je zrejmé, že navrhovateľove tvrdenie o nových skutočnostiach, dôkazoch a právnej argumentácii o dôsledkoch konkurzu na majetok odporcu, ktoré nemohol použiť v staršom konaní 23Cb/95/2021, pretože o nich nevedel, je nepravdivé.

15. Odporca považoval za potrebné upozorniť na to, že tvrdenie, že je predĺžený a že je povinný podať návrh na vyhlásenie konkurzu (str. 10, ods. 5 odvolania) použil navrhovateľ prvýkrát až v odvolaní, v návrhu v tomto konaní 59Cb/7/2021 uvádza iba skutočnosti smerujúce k údajnej platobnej neschopnosti odporcu a neuvádza povinnosť odporcu podať návrh na vyhlásenie konkurzu. V zmysle § 366 CSP takúto „novotu“ v odvolacom konaní použiť nemožno, pretože nie sú na jej použitie splnené podmienky.

16. Citujúc ust. § 3 ods. 3 ZKR odporca uviedol, že je zrejmé, že skutočnosť, že určitý veriteľ je veriteľom pohľadávky zo zmluvnej pokuty, t.j. veriteľom podriadenej pohľadávky, neznamená, že pri stanovení počtu veriteľov dlžníka sa na tohto veriteľa neprihliada. Táto skutočnosť spôsobuje iba to, že suma zmluvnej pokuty ako podriadeného záväzku sa nezapočíta do výšky záväzkov, z ktorých sa vychádza pri posudzovaní predĺženia. Z uvedeného vyplýva, že na to, aby navrhovateľ na základe jeho informácií a vedomostí mohol dospieť k záveru o predĺžení žalovaného, nebola potrebná existencia 2 ďalších veriteľov okrem žalovaného, ale stačila existencia 1 veriteľa okrem odporcu.

Preto pokiaľ mal navrhovateľ už v staršom návrhu v konaní 23Cb/95/2021 vedomosť o dvoch veriteľoch odporcu (v tomto prípade nie je rozhodujúce, či ich pohľadávky sú už po lehote splatnosti), bolo možné, aby aplikáciou príslušných právnych ustanovení dospel k rovnakému záveru o predĺžení odporcu, ako dospel v odvolaní v novom konaní 59Cb/7/2021.

17. V ďalšej časti III. vyjadrenia sa podrobnejšie vyjadril k neexistencii podmienok na vyhlásenie konkurzu na majetok odporcu.

Odporca odmietol aj akýkoľvek nárok navrhovateľa na zmluvnú pokutu, či inú formu penalizácie a mal za to, že návrh má slúžiť ako nástroj pre silnejšiu vyjednávaciu pozíciu v rokovaniach o vyplatení zvyšnej časti ceny za dielo (zádržného) a tiež ďalších nesplnených a budúcich záväzkov navrhovateľa voči odporcovi na stretnutí, ktoré sa má konať 24.01.2022 medzi odporcom, navrhovateľom a spoločnosťou A.C.T. Nitra.

V časti V. vyjadrenia sa odporca podrobne vyjadril aj k nesplneniu zákonných podmienok na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, existencii pohľadávky veriteľa a dôvodnosti obavy z ohrozenia exekúcie, ktoré musia byť splnené kumulatívne. Odporca mal za to, že nie je splnená ani jedna z oboch podmienok pre zriadenie záložného práva k nehnuteľnostiam zabezpečovacím opatrením. Návrh považuje odporca za zjavne nedôvodný (nie sú splnené zákonné podmienky) a s ohľadom na okolnosti prípadu za šikanózný, a preto mu nemôže byť poskytnutá právna ochrana. Odporcovi musí byť poskytnutá ochrana pred zjavne neoprávneným konaním navrhovateľa a zneužívaním inštitútu zabezpečovacieho opatrenia.

18. Vzhľadom na vyššie uvedený skutkový a právny stav navrhol Krajskému súdu v Bratislave, aby uznesenie Okresného súdu Bratislava V, č.k. 59Cb/7/2021-54 zo dňa 18.11.2021 v súlade s § 387 CSP potvrdil a priznal odporcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

19. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého uznesenia v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

20. Podľa § 343 ods. 1 CSP, zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

21. Podľa § 344 CSP, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

22. Podľa § 329 ods. 3 CSP, ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.

23. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

24. Podľa § 161 ods. 1, 2 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

25. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

26. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

27. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pretože vykazuje známky vecnej správnosti. V odvolaní navrhovateľ neargumentuje žiadnymi novými skutočnosťami a dôkazmi v zmysle § 366 CSP, s ktorými by sa súd prvej inštancie riadne v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal a ktoré by mali za následok zmenu konajúcim súdom zisteného stavu alebo jeho právneho hodnotenia. Z konania pred súdom prvej inštancie i odvolacím súdom iný, než napadnutým uznesením vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci.

28. Odvolací súd poukazuje na to, že prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) patrí k procesným podmienkam a jej zistenie vedie v každom štádiu konania k zastaveniu konania. V záujme právnej istoty zákon predchádza tomu, aby v tej istej veci bolo zabezpečovacie opatrenie nariadené niekoľkokrát alebo aby o tom istom návrhu boli vydané dve protichodné rozhodnutia. Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže byť v rozsahu záväznosti výroku rozhodnutia táto vec prejednávaná znova. Táto prekážka nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, resp. vedie sa konanie a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený. Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného, resp. či ten, kto v skoršom konaní vystupoval ako žalovaný, má alebo nemá v novom konaní procesné postavenie žalovaného). Konanie sa týka tých istých osôb aj v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov konania, či už z

dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 97/2014 zo dňa 14.04.2016).

29. Odvolací súd v prvom rade skúmal opodstatnenosť námietky navrhovateľa, že odôvodnenie napádaného uznesenia - existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci je zjavne v rozpore s právnou úpravou a tiež v rozpore so skutkovým a právnym stavom.

30. Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že právoplatné uznesenie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného (zabezpečovacieho opatrenia) nie vždy zakladá prekážku veci právoplatne rozhodnutej. Je tomu tak len vtedy, ak nedôjde k zmene skutkových okolností. Pokiaľ po vydaní uznesenia zamietajúceho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia dôjde k zmene pomerov (k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie), nezakladá už právoplatné rozhodnutie zamietajúce návrh na nariadenie neodkladného opatrenia prekážku res iudicata a súd môže rozhodnúť o novom návrhu, i keby išlo o návrh tej istej strany s petitom identickým ako bol petit návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý bol skôr uznesením súdu právoplatne zamietnutý. Tento princíp je upravený aj v ust. § 329 ods. 3 CSP.

31. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že jediným dôvodom pre prelomenie prekážky právoplatne rozhodnutej veci, v prípade opätovného návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, je tvrdenie a osvedčenie zmeny rozhodujúcich skutkových okolností významných pre rozhodnutie. Právoplatné uznesenie o nariadení zabezpečovacieho opatrenia zakladá procesnú prekážku res iudicata pre nový návrh, ktorým by sa navrhovateľ z rovnakých dôvodov a za nezmenenej skutkovej situácie domáhal nariadenia zabezpečovacieho opatrenia s totožným obsahom. Preto pokiaľ nedôjde k zmene rozhodujúcich skutkových okolností, tvorí právoplatné uznesenie, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, prekážku veci právoplatne rozsúdenej (obdobne pozri stanovisko publikované pod č. R 25/2011 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 3/2011). Ak navrhovateľ zmenu skutkových okolností netvrdí, resp. tieto okolnosti nie sú významné pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, prejednaníu takto podaného návrhu bráni prekážka res iudicata, a preto je súd povinný konanie o takomto návrhu zastaviť.

32. V danom prípade súd zistil, že uznesením č.k. 23Cb/95/2021-62 zo dňa 6. októbra 2021, právoplatným dňa 26. októbra 2021 súd rozhodol tak, že návrh navrhovateľa na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol s odôvodnením, že navrhovateľovi sa nepodarilo osvedčiť obavu ohrozenia výkonu exekúcie úkonmi odporcu, ako jedného z predpokladov nevyhnutných na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Odvolací súd sa stotožnil so súdom prvej inštancie, ktorý tvrdenie navrhovateľa v novom návrhu, že odporca je dlžníkom okrem spoločnosti ACT Nitra, s.r.o. a navrhovateľa aj dlžníkom spoločnosti COOL, s.r.o., nepovažoval za takú skutočnosť, ktorá by osvedčovala obavu ohrozenia výkonu exekúcie na majetok odporcu. Rovnako tak (hypotetické) tvrdenie navrhovateľa, že v prípade, ak by bol na majetok odporcu vyhlásený konkurz, by pohľadávka navrhovateľa bola uspokojená v konkurze ako podriadená, samé o sebe nezakladá dôvodnosť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

33. Navrhovateľ v odvolaní zopakoval svoju argumentáciu, že k zmene skutkových okolností došlo, preto staršie rozhodnutie nepredstavuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Poukázal na to, že skorší návrh podával v situácii, kedy mal vedomosť len o jednom ďalšom veriteľovi odporcu - spoločnosti ACT Nitra, s.r.o.. Tohto veriteľa preto uviedol v skoršom návrhu. Následne sa však dozvedel o ďalšom veriteľovi - spoločnosti COOL, s.r.o.. Túto skutkovú okolnosť považoval za rozhodujúcu tak skutkovo aj právne. Vyslovil názor, že odporca je predĺžený a je povinný podať návrh na vyhlásenie konkurzu. Mal za to, že nemohol v staršom návrhu rozviesť svoju obavu z ohrozenia exekúcie v súvislosti s konkurzom, nakoľko v čase jeho podania neboli splnené podmienky, za ktorých je odporca povinný podať návrh na vyhlásenie konkurzu. Preto navrhovateľ nesúhlasil s tvrdením súdu, že navrhovateľ návrhom len rozšíril právnú argumentáciu, ktorú mohol použiť už v skoršom návrhu. Mal za to, že v skoršom návrhu nemohol právne účinne argumentovať rizikom konkurzu na majetok odporcu preto, že v tom čase nemal informácie o ďalšom konkrétnom veriteľovi odporcu - splnení podmienok určených pre predĺženie žalovaného.

34. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie uvádza, že tieto tvrdenia navrhovateľa nemôžu mať na posúdenie otázky existencie prekážky právoplatne rozhodnutej veci žiaden vplyv, nakoľko

ide len o doplnenie právnej argumentácie vychádzajúcej zo skutkových okolností jestvujúcich už v čase pred vydaním predchádzajúceho rozhodnutia o zabezpečovacom opatrení a o žiadnu zmenu skutkových okolností sa tak v tejto súvislosti nejedná. Taktiež má za to, že navrhovateľovi nič nebránilo, aby spomínanú právnu argumentáciu uplatnil už v predchádzajúcom návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

35. Odvolací súd zhodne s odporcom poukazuje na to, že navrhovateľ v návrhu v staršom konaní 23Cb/95/2021 uviedol svoju vedomosť o dvoch veriteľoch, voči ktorým mal mať odporca pohľadávky po lehote splatnosti (seba a spoločnosť A.C.T. Nitra, s.r.o.). V novom návrhu v konaní 59Cb/7/2021 oproti uvedeným dvom veriteľom zo staršieho návrhu uviedol aj veriteľa COOL, s.r.o.. Z uvedeného dôvodu je zrejmé, že pokiaľ mal navrhovateľ už v staršom návrhu v konaní 23Cb/95/2021 vedomosť o dvoch veriteľoch s pohľadávkami po lehote splatnosti viac ako 30 dní, bolo možné, aby aplikáciou príslušných právnych ustanovení dospel k rovnakému záveru, ako dospel v návrhu v novom konaní 59Cb/7/2021. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ nepoužil právnu argumentáciu o platobnej neschopnosti odporcu v staršom konaní 23Cb/95/2021 aj napriek tomu, že o skutočnostiach, ktoré ju podľa jeho názoru preukazujú, mal vedomosť už v čase podania návrhu v staršom konaní 23Cb/95/2021.

36. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že navrhovateľ v novom návrhu netvrdil zmenu skutkových okolností, ktoré by mohli byť významné pre rozhodnutie vo veci a právoplatné uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo 6. októbra 2021, č.k. 23Cb/95/2021-62 tak zakladá v posudzovanom prípade impedimentum rei iudicatae, t.j. prekážku právoplatne rozhodnutej veci, a preto sa súd danou vecou nemôže opätovne zaoberať v súlade so zásadou ne bis in idem, t.j. nie dvakrát v tej istej veci. Nakoľko v danom prípade išlo o totožnosť osôb a totožnosť predmetu konania, ktorý bol vymedzený rovnakým skutkovým stavom a rovnakým petitom návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia, odvolací súd mal za preukázané, že v oboch prípadoch išlo o „tú istú vec“. V zmysle uvedeného nebola splnená negatívna procesná podmienka, spočívajúca v neexistencii právoplatného rozhodnutia v tej istej veci.

37. Súd skúma splnenie procesných podmienok v každom štádiu súdneho konania. Ak súd zistí, že konaniu bráni neodstrániteľná prekážka, musí konanie zastaviť. V danom prípade odvolací súd dospel k totožnému záveru ako súd prvej inštancie, že prejednaniu a rozhodnutiu o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v tomto konaní bráni prekážka rozhodnutej veci v podobe právoplatného uznesenia Okresného súdu Bratislava V zo 6. októbra 2021, č.k. 23Cb/95/2021-62 (v zmysle § 329 ods. 3 a contrario CSP, v spojení s § 344 CSP), keďže navrhovateľ v novom návrhu netvrdil zmenu skutkových okolností, ktoré by mohli byť významné pre rozhodnutie vo veci.

38. Odvolací súd posúdil ako nedôvodnú námietku navrhovateľa, že odôvodnenie napádaného uznesenia sa javí ako svojvoľné - teda je nepreskúmateľné, arbitrárne. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie je podľa jeho názoru primerané skutočnosti, že ide o odôvodnenie rozhodnutia predbežnej povahy o zabezpečovacom opatrení, ktoré je vnútorne konzistentné a zrozumiteľné, pričom reaguje na všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré sú podstatné pre posúdenie splnenia zákonných predpokladov pre vydanie zabezpečovacieho opatrenia. Jeho súčasťou je aj všeobecná teória o nariadení zabezpečovacieho opatrenia, ako aj právny záver konajúceho súdu a odôvodnenie spĺňa atribúty ustanovenia § 220 CSP.

39. Odvolací súd považuje za potrebné doplniť, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom konaní, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16.11.2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011).

40. Odvolací súd posúdil ako nedôvodnú aj námietku navrhovateľa, ktorý vytkol súdu prvej inštancie, že zmätočne uviedol, že (i) konanie zastavuje v dôsledku prekážky právoplatne rozhodnutej veci, a zároveň uviedol, že (ii) navrhovateľ v návrhu netvrdil skutočnosti, ktoré by osvedčovali obavu z budúceho zmarenia exekúcie, pričom s jednotlivými dôvodmi, ktorými navrhovateľ osvedčil svoju obavu z ohrozenia budúcej exekúcie sa súd prvej inštancie nevysporiadal. Ako je zrejmé z odôvodnenia napadnutého uznesenia, súd prvej inštancie konanie o novom návrhu na nariadenie zabezpečovacieho

opatrenia zastavil v zmysle § 329 ods. 3 a contrario CSP v spojení s § 344 CSP, preto nebolo potrebné vysporiadavať sa, či navrhovateľ osvedčil svoju obavu z ohrozenia budúcej exekúcie. V bode 15. odôvodnenia súd prvej inštancie len konštatoval, že pokiaľ navrhovateľ v novom návrhu netvrdil také nové skutočnosti, ktoré by osvedčovali obavu budúceho zmarenia exekúcie, nebolo by možné jeho návrhu vyhovieť (a to ani v prípade, že by tomu nebránila prekážka res iudicata). Záverom odvolací súd zhodne s odporcom dodáva, že navrhovateľ rozhodnutie napáda odkazom na viaceré odvolacie dôvody, tieto však náležite nezdôvodnil.

41. Na základe uvedených skutočností odvolací súd napadnuté rozhodnutie, ktorým súd prvej inštancie zastavil konanie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, nakoľko súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, svoje rozhodnutie aj riadne odôvodnil.

42. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému odporcovi odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o ich výške rozhodne súd prvej inštancie.

43. Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).